

Nr 205

av herr **Ericsson** i Näs m. fl., om *ändring av gällande bestämmelser angående vissa kungöranden i kyrka.*

Sedan gammalt har kungörelser, icke endast av kyrklig utan även av profan natur, upplästs i kyrkorna. I och med framväxten av den moderna tidningspressen och tillkomsten av radion förlorade denna kungörelseläsning sin praktiska betydelse. Först år 1942 emellertid företogs en inskränkning i uppläsningen av profana kungörelser. Enligt en nämnda år utfärdad lag angående vissa kungöranden i kyrka föreskrives att sådana kungörelser, som icke enligt kyrkohandbokens bestämmelser skall uppläsas i kyrkorna, skall anslås i vapenhuset eller på annan lämplig plats i närheten av kyrkan eller den lokal, vari gudstjänst hålles, i stället för att uppläsas från predikstolen. Anslaget skall innehålla uppgift om kungörelsens rubrik och en sammanfattning av dess väsentliga innehåll, varjämte skall tillkännagivas att kungörelsen i dess helhet under den närmaste veckan hålles tillgänglig för allmänheten på pastorsexpeditionen eller annan lokal, som vederbörande präst bestämmer.

Från denna allmänna regel kan Kungl. Maj:t emellertid besluta om undantag. Kungl. Maj:t kan nämligen föreskriva jämlikt par. 2 i den ovan nämnda lagen, att kungörelse av synnerligen viktigt innehåll, den må beröra profana eller kyrkliga angelägenheter, skall i sin helhet uppläsas i kyrkan, varjämte anslag enligt ovan angivna bestämmelser också skall uppsättas och kungörelsen hållas tillgänglig för allmänheten å pastorsexpeditionen eller annan plats.

Dessa bestämmelser om uppläsande av kungörelser i kyrkor och anslag om desamma i vapenhus eller andra lämpliga platser och beredande av möjlighet för allmänheten att ta del av desamma å pastorsexpeditionerna torde numera vara fullständigt onödiga. Genom press, radio, möten och sammankomster inom olika föreningar, uppsättande av kungörelser på allmänna anslagstavlor m. m. erhåller allmänheten fullgod upplysning om vad allmänna kungörelser av icke-kyrklig karaktär innehåller. Ytterst få personer, om ens någon, torde vända sig till en pastorsexpedition för att taga del av desamma. Det finns således numera inga bärande motiv för att belasta gudstjänsterna i kyrkorna med uppläsning av profana kungörelser eller att hålla sådana tillgängliga för allmänheten å pastorsexpeditionerna. Vid gudstjänsterna bör inga andra meddelanden eller kungörelser uppläsas än sådana som direkt berör kyrkliga angelägenheter. Nu gällande bestämmelser om vissa kungöranden i kyrkan (SFS nr 117 och 314/1942) bör ändras så, att

skyldighet för präst att taga befattning med uppläsning, anslående eller hållande av profana kungörelser tillgängliga å pastorsexpeditionen upphäves.

Med anledning av vad som anförts hemställles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära att gällande bestämmelser angående vissa kungöranden i kyrka (SFS nr 117 och 342/1942) ändras i enlighet med vad här ovan föreslagits.

Stockholm den 24 januari 1955

Gunnar Ericsson

i Näs

Torsten Andersson

i Brämhult

Fritz Börjesson

Glömminge